

[Justitsministeren.]

i efteråret 1951, og jeg er villig til at overveje dette.

Ved siden af bestemmelsen om forlængelse af den nugældende lov indeholder lovforslaget en bestemmelse, hvorefter pasgebyrets fastsættelse fremtidig overlades til administrationen. Det nugældende gebyr, 3 kr., er fastsat i loven. Under hensyn til de stærke stigninger i udgifterne ved pasvæsenets administration er en forhøjelse rimelig, og justitsministeriet vil derfor, hvis forslaget gennemføres, forhøje gebyret til 5 kr.

Hans Hækkerup: Den højtærede justitsminister vil forstå, at jeg med megen spænding har afventet begrundelsen for det foreliggende lovforslag, al den stund jeg måtte få det indtryk ved at læse forhandlingerne i det høje landsting og navnlig landstingets betænkning, at den højtærede ministers oprindelige begrundelse, som den fremtrådte i bemærkningerne til lovforslaget og i fremsættelsestalen i det høje landsting, var blevet affivet i stilhed. Men nu forstår jeg på ministerens bemærkninger i dag, at landstinget i nogen grad er blevet snydt. I det høje landsting, hvor justitsministeren valgte ikke at udtale sig ved lovforslagets anden behandling, havde man utvivlsomt den opfattelse, at man havde et bindende løfte om, at forslaget ville blive fremsat i efteråret 1951, uanset om det nedsatte udvalg angående politiets ordning var færdigt. Dette forstår jeg at ministeren forbeholder sig fortsat at overveje. Jeg skal ikke udtale mig om den skuffelse, der herefter vil brede sig i landstinget, men vil kun sige, at det altid har været lidt vanskeligt for mig at se, at det var rimeligt begrundet at søge de to ting kædet sammen, en ændring af politiets ledelse og en revision af den ældgamle fremmedlov. Nu vil ministeren kunne sige, og med megen ret, at det kunne jeg have sagt sidste år, men ministeren vil forstå — og at forstå er at tilgive —, at dengang sad der en minister, som jeg for mit vedkommende ikke følte større trang til at komme i diskussion med om et emne af denne art.

Derimod vil jeg gerne sige, at bestemmelsen i lovforslaget om pasgebyr finder jeg ganske rimelig, navnlig da man opretholder adgangen til udfærdigelse af pas uden gebyr for uformuende.

Jeg skal imidlertid på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse, men vil ligesom udvalget i det høje landsting give udtryk for det håb, at et endeligt revisionsforslag vil blive fremsat i det kommende efterår.

Steen: Vi kan give vor tilslutning til, at fremmedloven forlænges for det tidsrum, der her er foreslået. Grunden til, at jeg tager ordet, er, at det forekommer mig noget ejendommeligt og principielt overordentlig betænkeligt, selvom det her er på et meget begrænset område, i en lov at indføre, at man kan fastsætte det gebyr, man finder passende. Det er jo det, der står. Har forholdet udviklet sig sådan, at de 3 kr., der hidtil er betalt, er for lidt, så er det på linie med alt det andet, der er foregået, så kan man forhøje det beløb til 4, 5, 6 eller 7 kr., alt efter de erfaringer, man er kommet til. Men bede om at få en fuldkommen blank bemyndigelse for administrationen til at fastsætte gebyret efter sit eget forgodtbefindende finder jeg særdeles betænkeligt udfra en rent principiel betragtning. Nu bemærkede jeg mig, at den højtærede minister sagde, at man vil fastsætte det til 5 kr. Må jeg så ikke spørge ministeren: Hvorfor kunne det ikke lige så godt stå i lovforslaget?

Tholstrup: Dengang jeg fik mit første pas, gav jeg 1 kr. Nu koster det altså 3, og det er for lidt. Hvorfor er det blevet så dyrt? Det må jo være, fordi der er indført nye administrative opgaver, som paspolitiet ikke havde at gøre med før, og det er vistnok dér, vi skal sætte ind. Vi skal ikke have det forhøjet fra 3 til 5 kr., men vi skal have administreret sådan, at de 3 kr. rigeligt dækker det, det koster. Vi skal have simplificeret hele dette skriveri, vi skal have gjort det så let som muligt for folk at rejse ud af landet og ind i landet, vi skal både vise os gæstfri overfor udlændinge og vise, at vi ikke er bange for at lade vore egne folk rejse ud. Al den overflødige kontrol er kun kontrol på det sted, hvor passet udskrives, for derefter sættes papirerne omhyggeligt i kartoteker, hvor de bliver gemt eller glemt.

Det samme gælder de blanketter, vi skal skrive på hotellerne, når vi rejser rundt i landet. De bliver omhyggeligt samlet ind hver aften og sendt til politistationen, hvor de så igen bliver omhyggeligt gemt i kasser og lagt hen, men aldrig taget frem igen, for man ved jo, at de forbrydere, der indlogerer sig på hotellerne, og som politiet gerne vil have fat i, ikke skriver deres eget navn alligevel. Man har indført det system, at navnet skal skrives med blokbogstaver, d. v. s. at så kan vedkommende endnu lettere skrive falsk navn, hvad forbryderne selvfølgelig altid vil gøre. Det betyder, at man har en katalogisering af de pæne mennesker, men dem, man ønsker at få fat i, har man ikke.